

PROIECT DIDACTIC

Școala: Colegiul Național „Petru Rareș” Suceava

Profesor: Tanasă Bogdan

Clasa: a XII-a

Aria Curriculară: Om și societate

Disciplina: Istorie – Curs opțional “ Istoria comunismului din România”

Unitatea de învățare: Economie și societate în timpul regimului comunist

Titlul lecției: Țăranii și comunismul

Tipul lecției : predare- învățare

Timp de lucru: 50 min

Locul de desfășurare: cabinetul de istorie

COMPETENȚE:

- **GENERALE:** aplicarea principiilor și metodelor adecvate în abordarea surselor istorice
- **SPECIFICE:**
 - Descoperirea în sursele de informare a perspectivelor diferite asupra evenimentelor și proceselor istorice;
 - Construirea unor demersuri de tip analitic cu privire la situații și contexte economice, sociale, politice, culturale, de mentalitate;
 - Integrarea cunoștințelor obținute în medii non-formale de învățare în analiza fenomenelor istorice studiate.

OBIECTIVE:

a) cognitive:

- O1 - definirea fenomenului colectivizării
- O2 - însușirea terminologiei specifice colectivizării: G.A.C, C.A.P, chiabur, dușman al poporului.
- O3 - asocierea evenimentelor premergătoare declanșării colectivizării cu evenimentele viitoare;
- O4 - analiza etapelor colectivizării;
- O5 - descoperirea metodelor folosite de comuniști pentru finalizarea colectivizării;
- O6 - aprecierea consecințelor colectivizării în România.

b) afectiv – atitudinale:

- acceptarea reprezentărilor multiple asupra istoriei și vieții sociale;
- formarea unei gândiri critice, flexibile și prospective.;

c) psiho – motorii:

- utilizarea corectă a materialelor didactice.

Nivelul inițial al clasei: elevii dețin informații referitoare la regimul comunist din România.

Strategia didactică :

- a) **Resurse procedurale:** conversația euristică, expunerea, analiza, sinteza, învățarea prin descoperire, jurnalul cu dublă intrare;
- b) **Resurse materiale:** manualul, fișe de lucru, texte istorice, imagini, fleep chart.

Forme de organizare: frontală, pe grupe;

Evaluare: continuă

Bibliografie :**Manuale:**

- Adascalitei, Felicia, Lazar, Liviu, *Istorie, manual pentru clasa a XII-a*, Editura Corvin, Deva 2007
- Cârțână, Iulian (coordonator), *Istorie, manual pentru clasa a XII-a*, Editura Carminis, Pitești, 2000
- Stamatescu, Mihai, Groseanu, Raluca și colectivul, „ *O istorie a comunismului în România*”, Iași, Editura Polirom, Iasi, 2008

Lucrări științifice:

- *Arhivele totalitarismului*, Institutul Național pentru Studierea Totalitarismului (INST), București, 1993 – 2008
- Bălan, Ion, *Regimul concentraționar din România 1945 – 1969*, Fundația Academia Civică, București, 2000
- Boia, Lucian (coordonator), *Miturile comunismului românesc*, Editura Nemira, București, 1998
- Cătănuș, Dan, Roske Ocatvian, *Colectivizarea agriculturii în România. Dimensiunea politică*, INST, București, 2000
- Deletant, Dennis, *România sub regimul comunist*, Editura Fundația Academia Civică, București, 1997
- Durandin, Catherine , *Istoria Romanilor*, Institutul European 1998

CONȚINUTUL INFORMATIV

I. **Politica agrară (1945-1949)**

În primii ani după război, comuniștii români, neconsolidați pe deplin, au abordat cu prudență problema agrară, cunoscut fiind faptul că lumea rurală, ce reprezenta 76,6% din populație era tradițională prin definiție.

Pe 23 martie 1945 a fost legiferată reforma agrară care prevedea exproprierea proprietăților mai mari de 50 ha , în scopul împroprietăririi familiilor cu mai puțin de 5 ha. Prin aceasta guvernul condus de Petru Groza a urmărit pe de o parte, din motive electorale, atragerea păturilor celor mai sărace ale țărânimii, iar pe de alta parte, fărâmițarea și mai puternică a proprietății agrare cu scopul de a slăbi potențialul economic al păturii mijlocii de la sate și a dezbină lumea rurală.

Potrivit prevederilor cuprinse în legea rurală, o parte a pământurilor și a inventarului agricol expropriate fără despagubire de la marii proprietari au fost naționalizate, constituindu-se proprietatea de stat, sub formă de gospodării agricole de stat (G.A.S.) și stațiuni de mașini și tractoare (S.M.T.)

Pe acest fond, procesul complex de încurajare și dezvoltare a diferitelor forme de cooperare și asociere în agricultură a putut fi ușor manipulat și denaturat, încă de la începuturile sale. Pentru pregătirea ideii de colectivizare au fost prezentate două motive:

- Unul economic, care argumenta ca fărâmițarea proprietăților agrare făcea agricultura ineficace și imposibil de modernizat.

- Celălalt, politic, care susținea că prin colectivizare s-ar elimina influența chiaburimii asupra satelor și rezistența lor față de noul regim.

II. **Colectivizarea agriculturii (1949-1962)**

II. 1. **Etapa I (1949-1953)**

Modelul sovietic a fost copiat și în ceea ce privește regimul proprietății. Constituțiile din perioada comunistă stipulau faptul că principala formă de proprietate era cea de stat. Statul deținea toate resursele naturale, fabricile, bancile, căile de comunicații, mijloacele de transport etc. La proprietatea de stat se adăuga și proprietatea cooperatistă (a C.A.P.-urilor) din agricultură. În puține sectoare din economie s-a menținut proprietatea particulară: agricultura necooperativizată din zonele de deal și de munte și unele forme de comerț.

Declanșarea procesului colectivizării agriculturii a fost marcată de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949. După model stalinist, prin colectivizare, țăranii erau obligați să renunțe la proprietățile funciare și să le cedeze împreună cu inventarul agricol gospodăriilor agricole colective, care le exploatau conform dispozițiilor partidului.

Primele gospodării agricole colective (G.A.C.) au fost înființate în 1949, numărul lor la sfârșitul anului fiind de 56, iar până în 1951 s-a reușit constituirea a 1089. Pe fondul lipsei de rezultate și al rezistenței țărânimii, începând din 1951 comuniștii au încetinit ritmul colectivizării și au introdus o nouă formă de exploatare agricolă, „ întovărășirile”, în care țăranii foloseau uneltele în comun, fără a-și pierde însă proprietatea asupra pământului.

Etapa a II-a (!953-1958)

Dupa 1953 s-a încercat diminuarea presiunii exercitate până atunci, de teama izbucnirii unor frământări ca cele din Polonia și Ungaria .

Etapa a III-a (1958-1962)

Anul 1958 a marcat revenirea în forță la modelul stalinist în agricultură. Astfel, dacă în 1958 sectorul cooperatist reprezenta doar 17,5% din terenul arabil, în 1962 procentul urca la 96% colectivizarea fiind încheiată .

II.2 Metodele folosite de comuniști pentru realizarea colectivizării

Datorită rezistenței țărănimii a fost nevoie de intervenția masivă a activiștilor de partid și a organelor de represiune (miliția, securitatea). Metodele folosite au fost diverse:

- „lămurirea „ țăranilor în privința avantajelor lucrului în comun;
- apelul la forme simple de cooperare, tradiționale în lumea satelor;
- sistemul cotelor obligatorii - un instrument eficient pentru a „convinge țărănimea să-și predea pământul și inventarul agricol pentru a intra în colectivă”.

Începând cu anul 1945, țăranii au fost obligați să predea către stat cote din anumite produse, cu precădere alimentare, precum cereale, carne, lapte, legume etc. Cantitatea acestora a fost stabilită în funcție de suprafața cultivată, de productivitatea zonei și de numărul de animale deținute. Deseori acestea erau stabilite eronat ceea ce a generat nemulțumirea generală a populației rurale care adesea s-a revoltat. După 1948, sistemul cotelor obligatorii de produse agricole era practicat sub pretextul aprovizionării populației de la orașe cu produse agroalimentare și al protejării păturilor sărace ale țărănimii. În realitate prin caracterul progresiv al cotelor (între 20-60%) s-a urmărit atragerea țărănimii în cooperative și diminuarea puterii economice a celor înstăriți.

- Arestări și deportări: după datele oficiale în perioada 1949-1953, circa 80 000 de țărani au fost arestați, dintre care 30 000 au fost judecați în procese publice, iar peste 40 000 deportați în zone mai puțin populate (Dobrogea, Bărăgan);
- Bătăi, schingiuri, execuții demonstrative.

La aceste metode țăranii au răspuns prin diverse forme de protest:

- refuzul de-a preda cotele;
- devastarea sediilor partidului;
- organizarea mișcării de rezistență în munți și colaborarea cu grupările de partizani;
- revolte țărănești în toate zonele țării (Arad, Vrancea, Botoșani, Suceava, Galați, Dâmbovița, Ialomița, Vlașca etc).

III. Politica agrară (1962-1989)

Declarat oficial ca încheiat în aprilie 1962, procesul de colectivizare a marcat începutul unei noi etape în evoluția agriculturii, în care statul a intervenit direct în activitatea gospodăriilor agricole colective, prin includerea acestora în planul economic național. Începând cu 1971 s-a introdus treptat sistemul de organizare și retribuție în acord global, prin care cooperatorul devine lucrător agricol, adică salariat, ceea ce permite identificarea proprietății cooperatiste cu cea de stat .

IV. Consecințele colectivizării

Colectivizarea agriculturii considerată un mare succes al regimului n-a făcut decât să agraveze problemele economice și sociale.

- producția medie la hectar în toată perioada comunistă a fost printre cele mai modeste la nivel european deși se anunțau de către unitățile agricole producții record ;
- satul tradițional a suferit uriașe transformări, înfățișarea lui s-a schimbat, atât din punct de vedere material (construcții, drumuri, lumină electrică, autobuze etc.), cât și spiritual, prin pierderea dorinței ancestrale de a munci pământul;
- veniturile extrem de mici obținute de la C.A.P. au determinat o bună parte a țărănimii să-și părăsească satul natal, pentru a se angaja în diferite întreprinderi din oraș, unde câștigurile erau de 5-6 ori mai mari. Începând de prin anii '60 s-a produs fenomenul migrației de la sat la oraș cu consecințe negative asupra mediului tradițional țărănesc.

SCENARIUL DIDACTIC

<i>Momentele lecției</i>	<i>Obiective operaționale</i>	<i>Conținutul informațional-formativ</i>		<i>Dozare</i>	<i>Strategia didactică</i>	
		<i>Activitatea profesorului</i>	<i>Activitatea elevilor</i>		<i>Resurse procedurale</i>	<i>Resurse materiale</i>
Organizarea clasei		Pregătirea materialului necesar pentru lecție Crearea unui climat socio-afectiv favorabil desfășurării lecției	Elevul responsabil comunică absenții Se pregătesc pentru lecție	2 min.		
Reactualizarea cunoștințelor anterioare		Reactualizarea cunoștințelor anterioare folosind metoda „ Jurnalului cu dublă intrare”	Elevii întocmesc o fișă de lucru împărțind foaia de caiet în două. În partea stângă vor completa cu informațiile deja internalizate referitoare la procesul colectivizării	8 min	Jurnalul cu dublă intrare Conversația euristică	Fișă de lucru
Captarea atenției, anunțarea subiectului și a obiectivelor		Anunță tema lecției „Țăranii și comunismul” și explică strategia de lucru. Scrie pe tablă problemele de dezbătut.	Receptează mesajul, direcționând structurile cognitive către preluarea și procesarea de noi informații	5min.	Expunerea	
Dirijarea învățării	O1 O2	Distribuie elevilor fișele de lucru, organizează grupele de lucru (a câte 4 elevi) și explică sarcinile. Dirijează învățarea spre completarea conținutului și realizează împreună cu elevii schema lecției la tablă răspunzând la următoarele întrebări : ▪ Ce este colectivizarea ?	Receptează mesajul, direcționând structurile cognitive către preluarea și procesarea de noi informații Fiecare grupă analizează conținutul textelor din fișele de lucru, extrage ideile esențiale, răspunde la întrebările adresate de	25 min.	Explicația Conversația euristică Învățarea prin descoperire	Texte istorice Imagini

	O3 O4 O5 O6	▪ Care au fost etapele premergătoare acesteia? ▪ Care au fost metodele metodele prin care s-a realizat colectivizarea ? ▪ Cum au reacționat țărani față de aceste metode? ▪ Care au fost consecințele colectivizării ?	profesor și completează schema lecției la tablă și pe fișele individuale.			
Fixarea cunoștințelor		Se face prin analiza informațiilor care au completat partea din dreapta a tabelului inițial	Analizează conținutul informativ	8 min	Analiza	Fișe de lucru
Anunțarea temei		Realizarea unui poster care sa ilustreze „viața țăranului român în comunism” (imagini inedite, albume de familie, ziare, reviste)	Anunță tema pentru acasă Notează în catalog elevii care s-au remarcat pe parcursul lecției	2 min.		

GRUPA 1

„Marxism-leninismul și marea experiență istorică a victoriei socialismului în URSS ne învață că construirea socialismului poate fi înfăptuită numai în baza trecerii în proprietatea obștească a tuturor principalelor mijloace de producție , atât la orașe , cât și la sate , adică în baza trecerii lor în proprietatea de stat și cooperatistă. Victoria deplină a socialismului nu este posibilă atâta timp cât mai continuă să existe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție , inclusiv asupra pământului,,

(Regimul proprietății în viziunea lui Gheorghiu –Dej)

„Rezolvarea problemei țărănești este o sarcină a dictaturii proletariatului. Partidul va duce o muncă sistematică în sânul țăranilor săraci și mijlocași, pentru a-i convinge de necesitatea de a se reuni treptat în gospodării colective, deoarece colectivizarea agriculturii e posibilă numai în baza liberei consimțiri a țăranilor. Când țăranimea va trece la colectivizarea agriculturii, atunci, în baza colectivizării masive, va deveni posibilă deplina lichidare a chiaburilor de clasă. (...) Propaganda și agitația de partid trebuie să demaște în fața milioanei de țărani săraci și mijlocași chipul veninos și hrăpăreș al chiaburilor, să cultive ura de clasă împotriva elementelor capitaliste de la țară”.

(Gheorghe Gheorghiu – Dej la Plenara din 3 – 5 martie 1949)

- **SARCINĂ DE LUCRU:** pe baza textelor de mai sus, **definiți** proprietatea de tip comunist și **descrieți** în ce constă procesul de colectivizare.

GRUPA 2

„CAPITOLUL 1 Scopul legii (Dispozițiuni generale)

Art. 1. - Reforma agrară este pentru țara noastră o necesitate națională, economică și socială.

Art. 2. - Scopul reformei agrare este:

- a) Mărirea suprafețelor arabile ale gospodăriilor țărănești existente, care au mai puțin de 5 ha;*
- b) Crearea de noi gospodării țărănești individuale pentru muncitorii agricoli fără pământ;*
- c) Înființarea prin apropierea orașelor și a localităților industriale, a unor grădini de zarzavaturi pentru aprovizionarea muncitorilor, funcționarilor și meseriașilor;*
- d) Rezervarea unor terenuri pentru școli agricole și ferme experimentale model în vederea ridicării nivelului culturilor agricole, a producției de semințe selecționate, a creșterii vitelor și creării și dezvoltării industriei agricole, terenuri care vor fi sub administrarea Statului.*

Art. 3. - În scopul înfăptuirii reformei agrare, trec asupra Statului pentru a fi împărțite plugarilor îndreptățiți la împrumut și pentru a constitui rezervele prevăzute la art. 2, pct. c și d, următoarele bunuri agricole cu inventarul viu și mort afectat lor;

(LEGE nr.187 din 23 martie 1945
pentru înfăptuirea reformei agrare)

„Potrivit decretului numărul 121 publicat în "Monitorul Oficial" din 6 iulie 1948, producătorii agricoli erau obligați să dea statului, contra plată, o parte din prisosul lor de cereale, în raport cu posibilitățile exploatarei lor. Colectarea cerealelor era astfel motivată de regimul popular: "În vederea asigurării hranei populației muncitoare de la orașe și din regiunile care sunt lipsite de aprovizionare...". În realitate, planul de colectare se integra în cadrul măsurilor cerute de ascuțirea luptei de clasă la țară.

În stabilirea cotelor s-a ținut seama de suprafața totală a terenului arabil al exploatarei, și nu de productivitatea lui. Cu cât aveai mai mult pământ, cu atât cotele erau mai presante. Decretul prevedea că cei cu pământ puțin, de la 1 ha la 3 ha, erau scutiți de orice fel de obligații de predare, însă în practică și aceștia au fost supuși colectărilor. Nimeni nu era scutit de cotele obligatorii. Achiziționarea cerealelor s-a făcut la prețuri care au fost sub costurile producției reale. Proprietarii de pământ răspundeau penal pentru nepredarea cotelor. Nerespectarea cotelor stabilite constituia infracțiune la legea nr. 351 din 3 mai 1945 pentru reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic și se pedepsea conform articolului 28 din acea lege, adică cu închisoare corecțională de la 4 la 12 ani și cu amendă de la 100.000 lei la 20.000.000 lei, și la legea nr. 252 pentru organizarea controlului economic, publicată în "Monitorul Oficial" din 15 iulie 1947."

(Nicoleta Ionescu-Gura, fragmente din lucrarea "Stalinizarea României, Republica Populară Română: 1948-1950, transformări instituționale")

- **SARCINĂ DE LUCRU:** pe baza textelor de mai sus, **asociați** procesului de colectivizare evenimentele premergătoare acestuia și prezentați aceste evenimente.

Grupa3

„După modelul sovietic s-au înființat Gospodăriile Agricole Colective (G.A.C.) și Gospodăriile Agricole de Stat (G.A.S.), pe 24 iulie 1949 fiind inaugurate primele cinci G.A.C.-uri. La sfârșitul anului 1949 erau înființate doar 56 de unități G.A.C., cuprinzând 4.085 gospodării țărănești, cu o suprafață de 14.692 ha. Autoritățile comuniste au acționat în forță pentru a-i determina pe țărani să intre în G.A.C.

În ciuda presiunilor permanente, ritmul colectivizării a fost unul lent. Până la sfârșitul anului 1953 (an în care producția agricolă o atinsese pe cea din anul 1938), se înființaseră 1.997 de G.A.C.-uri, reprezentând doar 8,3% din totalul gospodăriilor țărănești, restul de 91,7% fiind reprezentat de gospodăriile particulare.

A urmat o perioadă de relativă relaxare, în condițiile în care, după moartea lui Stalin și în contextul convulsiilor care au marcat blocul comunist, liderii comuniști români au fost preocupați mai mult de rezolvarea problemelor interne de partid.

Din 1958 procesul de colectivizare a reînceput în forță. La Plenara din 30 noiembrie 1961, Gheorghiu-Dej admitea că „în numele luptei împotriva chiaburilor, peste 80.000 de țărani, în majoritatea lor muncitori, au fost trimiși în judecată, dintre ei peste 30.000 au și fost judecați în procese publice”. La plenara C.C. al P.M.R. din aprilie 1962, liderul comunist român anunță încheierea colectivizării, remarcând faptul că 96% din suprafața arabilă a țării și 93,4% din suprafața agricolă, cu 3.201.000 familii, sunt cuprinse în sectorul socialist.”

(România comunistă: aspecte economice)

Evoluția proprietății agricole între 1949 și 1962

	Privat	G.A.C.	Stat	Întovărășiri
1950	88,0%	2,7%	9,1%	-
1957	52,0%	13,9%	13,3%	20,2%
1958	44,7%	16,7%	13,5%	24,3%
1961	13,1%	49,2%	17,5%	13,9%
1962	3,5%	70,0%	17,6%	1,5%

- **SARCINĂ DE LUCRU:** pe baza textului și tabelului de mai sus, **analizați** etapele colectivizării și evoluția proprietății agricole.

GRUPA 4

„ Ciorțea Suzana: Noi ne-am gândit că ce o fi colectivul , că nu eram lămuriți . Ne-am dus acasă și luni ne-am dus la lucru ca de obicei . Luni seara a venit o mașină și a ridicat 2 chiaburi , doi țărani săraci și unul mijlocăș și i-au dus . [...]

I-au ridicat noaptea și marți au venit acasă . Erau bătuți groaznic și lui Varandi Ioan îi curgea sângele din cap . [...]

În ziua aceea, până la 10 seara , toți bărbații de teamă , s-au înscris în colectiv. [...]

Întâlnirea lui Gheorghiu-Dej și Ana Pauker cu țăranii din comuna Șoimuș , județul Cluj (24 aprilie 1951)

“ Executarea chiaburilor Trifa Iosif, Pom Traian și Andreșel Ioan s-a produs cu următoarele intenții: [...]

A doua intenție este că în județul Turda trebuie până la 23 august să ia ființă mai multe gospodării agricole colective și din cauza chiaburimii care făcea propagandă contra gospodăriilor și cum țăranii săraci erau sub influența lor nu putea să ia ființă aceste gospodării . Atunci , în legătură cu organele de partid și cu DRS Cluj , au căzut de acord să ia această măsură , pentru a arăta țăranilor că cine se împotrivesc înființării gospodăriilor colective pățește la fel. Fapt ce întărește această concluzie este că a doua zi după împușcarea chiaburilor a crescut cu mult numărul cetățenilor înscriși în gospodăria colectivă ”.

Marius Oprea , Banalitatea răului , 2002

“ [...] în numele luptei împotriva chiaburilor peste 80.000 de țărani , în majoritatea lor țărani muncitori , au fost trimiși în judecată , dintre ei peste 30.000 au și fost judecați în procese publice” .

Gheorghe Gheorghiu-Dej , Cuvântare la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie 1961

[...] Închisorile n-au fost singurul loc de martiriu al țăranilor. Foarte mulți țărani au fost dislocați și aruncați într-un loc îndepărtat de locuința și de mediul lor de afirmare. Așa se face că Dobrogea a devenit Siberia românilor.

"După o perioadă de confuzie, instinctul de proprietate și de afirmare a acestor țărani îi determina să-și exprime și în aceste condiții anormale dragostea de pământ. În aceste sate strategice, netrecute pe hartă, ei au făcut minuni, infirmând concepția locală privind posibilitatea de cultivare a pamantului, care era, de fapt, o explicație a unui anumit sentiment de confort și lipsa de inițiativă. Deportații au demonstrat fapte ce i-au pus în inferioritate pe localnici. Astfel, au demonstrat că și pe Bărăgan se pot cultiva legume, în timp ce localnicii de-acolo se limitau la usturoi. Nici unul nu cultiva ceapă sau ardei în ideea că pământul de-acolo nu se pretează la asemenea culturi, în timp ce țăranii deportați au scos vinete de două kilograme, roșii extraordinare, ardei uriași.

Toate acestea le-am văzut în satul Rubla, unde mi-a fost stabilit domiciliul obligatoriu după închisoare. Am stat acolo între 1964-1966. Parte din deportați fuseseră atunci întorși acasă când am sosit eu. Rând pe rând i-au rărit, așa că eu când am sosit acolo am mai găsit doar câteva familii de țărani. Făceau comerț cu legumele cultivate de ei pe când localnicilor nu le venea să creadă că ele cresc într-adevăr pe Bărăgan.

Satele acestea strategice au avut și un rol bun: au fost o școală pentru țărănimea din Bărăgan, care se limita la agricultura doar la câteva cereale a căror cultură o moșteniseră din bătrâni. "

Distrugerea țărănimii - Lavinia Betea, Jurnalul 17-08-2006

Sursa internet: www.corneliu-coposu.ro /.../

- **SARCINĂ DE LUCRU:** pe baza textelor de mai sus, **descrieți** metodele folosite de comuniști pentru realizarea colectivizării.

GRUPA 5

„ În comuna Ciuperceni-Vlașca , a fost identificat învățătorul ionescu Marin , care instiga populația contra colectărilor , în urma cărui fapt acesta a fost reținut de organele noastre. În urma reținerii acestuia țărani din comună au reacționat și au reținut în același timp doi activiști ai PMR din localitate. [...] În operațiunea de restabilire a ordinii au fost omorâți doi instigatori , iar alți doi au fost răniți. [...]

În comuna Siliștea , la 6 km de comuna Ciuperceni , sătenii au devastat sediul PMR din localitate , maltratând pe tovarășii activiști , dintre care 3 sunt în stare gravă“ .

Buletin al Direcției Generale a Securității Poporului (DGSP) , 7 iulie 1950

„ ... Pentru a înfrânge această opoziție , au fost aduse trupe de securitate și , în câteva regiuni , țărani , sprijiniți uneori de „ grupuri de partizani” s-au angajat în ciocniri violente cu trupele care au încercat să-i organizeze în brigăzi de muncă . În unele zone , țărani au dat foc nou-createlor cooperative agricole . Așa s-a întâmplat în județul Arad , unde potrivit documentelor Securității , după distrugerea unei gospodării de stat , la 31 iulie 1949 , trupele de grăniceri au restabilit ordinea , în urma arestării unui număr de 98 de persoane și a împușcării pe loc a 12 țărani „ .

Dennis Deletant, România sub regimul comunist, Fundația Academia Civică, București, 1997

„ Țărani s-au răsculat ei înșiși împotriva echipelor de colectivizare trimise de partid. Au existat două perioade de revolte , care corespund cu cele două momente ale colectivizării :1949-1950 și 1958-1962 .

În iarna anului 1949-1950 a fost nevoie de intervenția Miliției și a Armatei . Regiuni întregi au fost asediate în Bihor , Arad , suceava , Ialomița Gorj sau Vlașca „.

Istoria Românilor – Manual pentru clasa a XII-a, Editura Humanitas, București, 2004

- **SARCINĂ DE LUCRU:** pe baza textelor de mai sus, **identificați** care au fost modalitățile prin care țărani s-au opus colectivizării

GRUPA 6

„ Prin amploarea, durata și implicațiile sale, prin măsurile de represiune extrem de violente folosite de regim, care au implicat aparatul de partid, administrația de stat, Miliția, Securitatea, Armata, trupele de grăniceri și formațiuni paramilitare de presiune, procesul de colectivizare apare în fapt ca un adevărat război împotriva țăranimii . Acest război s-a bazat pe principiul luptei de clasă , prin care partidul stat a încercat să spargă solidaritatea țăranimii , să transforme din temelii structura socială a lumii rurale și să o subordoneze planurilor sale de inginerie socială „ .

CPADCR , Raport final 2007

„ Colectivizarea era deci un mod de a instala partidul la sate,, unde activiștii sunt prezenți. Familiile țărănești denunțate drept chiabure și chiaburii recalcitranți vor fi majoritatea deportați în stepa Bărăganului, unde vor supraviețui ani buni construind sate improvizate. Colectivizarea a dezrădăcinat tradițiile, a distrus ierarhiile sociale și sătești și legăturile de familie”.

Catherine Durandin , Istoria Românilor , Institutul European , 1998

- **SARCINĂ DE LUCRU:** pe baza textelor de mai sus și a imaginilor, **identificați** care au fost consecințele colectivizării, făcând o paralelă între imaginea propagandistică a partidului și realitatea din lumea satelor.

